

До 160-річчя від дня народження В. Вернадського

УДК 316.324.8:[140.8:[13+165.173+159.9]](045)

Микола Сенченко,

директор Книжкової палати України, професор,

e-mail: director@ukrbook.net

Ера домінування Розуму*

*Ми навчилися літати в атмосфері, як птахи,
купатися у воді, як риби, зараз нам залишилося
навчитися лише жити, як люди.*

Антуан де Сент-Екзюпері

Як змінити своє життя на краще?

Пошук власної першоідеї

Розмірковуючи над життям, над тим, що зробив корисного, хорошого й поганого, я відчував певне невдоволення від своїх книг. Вони викликали, на мій погляд, у читачів негативні відчуття небезпеки й безсилля. Що робити? Як змінити життя на краще? Якщо життєвими процесами керують представники таємних товариств, то що може зробити проста людина для зміни ситуації?

Розповідаючи про загрози від міжнародного істеблішменту чи корпоратократії, я не ставив за мету викликати в читачів зневіру. На підтвердження цих слів пропонувану статтю буде присвячено питанню успішної самореалізації кожної людини й побудови здорової кар'єри на підґрунті світоглядних принципів *давньоарійської філософії* (ДАФ).

Згідно з цією доктриною, основним завданням будь-якого об'єкта навколишнього світу є пізнання першоідеї, що його породила. Якщо йдеться про життя людини, то це виявляється в завданні сумлінно виконувати свій обов'язок, і саме такі дії зрівнюють усіх перед Богом.

Утім, потреба виконувати обов'язок жодною мірою не обмежує свободу людини. Навпаки, саме свобода, враховуючи ймовірнісний характер розвитку навколишнього світу, дає особистості змогу реалізувати своє життєве призначення в оптимальний спосіб, враховуючи різноманітні обставини.

Виконання свого обов'язку має бути дороговказом у виборі життєвого шляху, інакше нічого путнього з нього не вийде, оскільки, як слушно зауважив римський філософ Луцій Сенека: *"Якщо людина не знає, куди пливе, то жодний вітер для неї не буде попутним"*.

Обираючи життєвий шлях, людина має зрозуміти, до чого вона схильна, що прагне робити. Майбутнє заняття чи робота повинні приносити користь, бути потрібними людині та прогресу Вищого Промислу.

Правильна реалізація *першоідеї* людини допоможе визначити її місце в житті, праця матиме сенс, буде корисною, дасть змогу стати професіоналом, створити умови для повноцінного життя, а не виживання. Утілюючи в життя свою першоідею, кожен із нас може стати господарем долі. Мудра людина вирощує щастя у себе під ногами, а нерозсудлива — шукає на стороні.

Зрозуміло, що життя не буде легким і безжурним, враховуючи ймовірнісний характер Всесвіту, труднощі та перешкоди в ньому неодмінно траплятимуться. Проте вони тимчасові й, долаючи їх на шляху розуміння своєї першоідеї, людина отримає винагороду сторицею — радісним емоційним насиченням життя від усвідомлення здійсненого. І тому немає сенсу марнувати час на дурниці, які не торкаються виконання свого обов'язку. Життя надто коротке, і, піддавшись спокусам, можна витратити його даремно, пройшовши повз головну мету свого призначення й не реалізувавши своєї першоідеї.

Щоправда, деякі дрібниці, які прямо не стосуються виконання обов'язку, через зв'язність Всесвіту можуть виникати на життєвому шляху. Не відволікаючись від головної мети, з ними слід боротися, знищуючи причини виникнення, а не перманентно ліквідувати наслідки, що з них випливають.

Однак тільки цим людські проблеми не обмежуються: невиконання життєвого обов'язку призводить до звиродніння, й даремно прожите життя негативно позначиться на долі нащадків. Інтуїція підкаже людині, що вона знайшла справу й завдання, яких потребувала. Вони необов'язко-

* Продовження. Початок див.: Вісник Книжкової палати. 2023. № 9. С. 3—10; № 10. С. 3—9; № 11. С. 3—10; № 12. С. 3—11; 2024. № 1. С. 21—26; № 2. С. 31—37; № 3. С. 3—12; № 4. С. 22—27; № 5. С. 3—9; № 6. С. 15—21; № 7. С. 3—11. № 8. С. 3—8.

во можуть бути яскравими чи ефектними, не обов'язково мають привести до слави, проте обов'язково мають відповідати внутрішньому покликанню людини. А решта, в тому числі й визнання, прийде з часом. Але, як переконає досвід тих, хто успішно реалізував себе, ці нюанси вже особливо не хвилюватимуть.

У тому, що першоідея людини існує, не варто сумніватися, потрібно лише думати про те, як її виявити в навколишньому світі, який допомагає обрати правильні шляхи самореалізації.

Всесвіт влаштований так, що уникнути конкурентної боротьби майже неможливо, але слід вести її чесно, оскільки, згідно з давньоарійською філософією, своє місце у цьому світі потрібно здобувати, не плямуючи репутацію та совість.

Будьте конкретними

Озирніться навколо — цілком можливо, що золото під ногами, і якщо це так, то за сумлінної й завзятої праці можна чесно нажити статок, за який не соромно буде дивитися людям в очі. Проте аби життя склалося саме так, під час вибору його сенсу й мети слід бути конкретним. Це надасть внутрішню опору в подорожі океаном можливих труднощів і не дозволить розмінати життя на дрібниці.

Зрозуміло, що не завжди одразу можна досягти бажаного результату, проте людина має сама стати джерелом свого щастя, не перекладаючи цей важкий процес на інших. Окрім прямого виконання обов'язку, усе життя людини, яким би воно не було різноманітним і цікавим, має стати тлом і/або доповненням для виконання того, що визначено долею, — особистої першоідеї. А усвідомлення того, що людина досягла мети, компенсуючи обмеженість своїх можливостей, наповнює її неймовірною гамою почуттів від масштабів прожитого й досягнутого.

Станьте висококласним фахівцем. Виконувати свій обов'язок потрібно не час від часу, а виходячи з принципу голографічності, тобто постійно, так само як Бог занурюється в самоспоглядання. Разом із принципами розкриття індивідуальності й конкуренції мислеформ за об'єкти виявленого світу такий підхід змушує кожну людину, котру турбують питання власного призначення, бути професіоналом, який постійно підвищує свій рівень.

У процесі навчання доведеться читати складну спеціальну літературу. Проте навіть якщо людина натрапить на незрозумілий матеріал, слід все одно продовжувати над ним працювати. Зрештою він зафіксується в підсвідомості, і з часом, якщо робота з такою літературою буде постійною, все стане зрозумілим і чітким.

Ставши висококваліфікованим фахівцем, людина зможе створити те, що служитиме довго або навіть вічно, і тоді, звісно, про неї пам'ятатимуть.

Розраховуйте на тривалу роботу. Обмеженість можливостей будь-якого об'єкта у Всесвіті, поза сумнівом, має налаштовувати кожну людину на тривалу роботу з реалізації своєї першоідеї. Через імовірнісний характер навколишнього світу комусь на цьому шляху може надзвичайно поталанити, але орієнтуватися на такий збіг обставин не варто, адже вірогідність подібних подій вкрай низька. Як наслідок, завжди слід пам'ятати, що справжній успіх, як і справжній авторитет, заробляють працею.

Безперечно, життя в такому ритмі й стилі буде тяжким, від багатьох задовольень і спокус, зокрема й через обмежені можливості, доведеться відмовитися. Цілком може статися так, як зазначав Отто фон Бісмарк: *"Людина, що випередила свій час, вимушена чекати його далеко не в найкращих умовах"*. Потрібно пам'ятати про головне: першоідея, заради виконання якої людина прийшла в цей світ, потребує певної жертвовності, а на її реалізацію не шкода витратити навіть найкращі роки. Що означають 10, 20 чи більше років життя, якщо, втілюючи свою першоідею, людина досягне душевної рівноваги, спокою, внутрішньої гармонії та задоволення від життя?

Виконання свого обов'язку може бути ризикованим і навіть коштувати життя, але слід розуміти, що саме для цієї складної праці, у будь-якій ситуації та за будь-яких обставин, людина й приходить у цей світ. І якщо не вийде вмиль зійти на п'єдестал, не варто зневірятися. Не варто також даремно витрачати час, враховуючи його цінність для досягнення успіху, на нездійсненні плани та образи. Майбутнє покаже, наскільки правильно людина обрала свій шлях і прямувала ним, скільки доклала зусиль, як поведилася з іншими.

Часто визнання може прийти тільки після смерті, однак з погляду ДАФ, це означає, що про людину пам'ятають, і загалом вона досягла результату. Річ у тім, що зовнішній антураж не має особливого значення, адже призводить до гордині. Бог у гординю не впадає й задовольняється лише усвідомленням реальності прогресу Вищого Промислу. Така його якість повинна голографічно виявлятися і в житті людини.

Як цього досягти? Під час виконання обов'язку стрижнем та опорою людини має бути здоровий глузд, а найзагальніші принципи реалізації цієї важливої та відповідальної місії доцільно розробляти згідно з ДАФ.

Розпочати слід з ідеї. З позиції давньоарійської філософії, усе підпорядковано дії думки, що має властивість структуруватися й матеріалізуватися, тому відповідно до цього принципу та залежно від ситуації людина має або потрапити в орбіту потрібної інтелектуальної думки, або згенерувати її сама. Те, що вона задумає, повинно стати реальністю.

При цьому потрібно уникати будь-яких ілюзій і порівнювати поставлені завдання зі своїми звичай обмеженими можливостями. Розв'язуючи певну проблему, варто зосередитися на тому, що є єдиною головною нерухомою точкою моменту і щодо глобальних, і щодо поточних цілей.

Цілком ймовірно, і так трапляється доволі часто, що завдання теперішнього моменту йдуть у розріз із проблемою, яку потрібно вирішувати. У цьому разі доцільно дотримуватися балансу інтересів, але, пам'ятаючи про обмеженість своїх можливостей, віддавати перевагу глобальним цілям, бо заради їх досягнення вся стратегія й вибудовувалася.

Коли людина зосереджує зусилля для вирішення проблеми, її центральна ланка починає структурувати ситуацію та призводить до того, що другорядні питання майже завжди вирішуються самі собою. Як наслідок, логічним кроком може бути ранжування елементів проблеми за ступенем їх важливості, що визначає послідовність розв'язання.

Людина має чітко уявляти мету свого життя й шляхи її досягнення. Поза сумнівом, тільки непереборні обставини можуть змусити відмовитися від заздалегідь обраного плану. Коли людина ставить завдання та окреслює шляхи його вирішення, то має бути уважною та не змінювати курс, якщо він суперечить планам. Потрібно повністю враховувати всі можливі нюанси, що стосуватимуться проблеми, їх зв'язок між собою і вплив на процес реалізації першої ідеї.

Пошук правильного рішення доцільно закінчити тоді, коли знайдений спосіб досягнення мети людині сподобається. У його красі голографічно відбиватиметься краса Всевишнього, який повністю пізнав Себе в момент настання кінця світу.

Ймовірно, проблему не вдасться швидко розв'язати. Якщо так, то, з позиції давньоарійської філософії, потрібно, використовуючи технологію медитації, передати її на вирішення підсвідомості, котра врешті-решт знайде спосіб виконати поставлене завдання.

Створюючи згідно з ДАФ систему для розв'язання визначеної проблеми, слід прагнути до

якнайповнішого використання раніше накопиченого потенціалу. І так само будь-яку систему, що діяла в певний момент, а наразі не потрібна, не слід демонтувати. Перш ніж братися за її ліквідацію, варто розглянути можливості її використання в інших сферах у майбутньому. Якщо вивчення її перспектив надасть позитивний результат, систему слід або перепрофілювати, або законсервувати, або підтримувати у працездатному стані, або застосувати комбінацію цих дій, інакше кажучи, не прогавити шанс. Ідеально, коли людина, здійснюючи заплановану діяльність, заздалегідь забезпечить себе потрібними ресурсами. І хоча так буває не завжди, зневірятися не слід. Завдяки зв'язності Всесвіту й голографічності необхідні ідеї неодмінно знайдуть людину, як тільки потреба в них стане виразною. Людина має уважніше дивитися навколо, використовуючи події, ситуації та оточення для розв'язання поставлених проблем. І цілком ймовірно, що за зовнішнім фасадом криється несподіваний шанс, на який ніхто не звертав уваги. Щоправда, аби успішно його використати, потрібно подолати інерцію, вийти за межі звичних поглядів і обмежень.

Розгледіти свій шанс людині допоможе внутрішній спокій, оптимістичний і водночас реалістичний погляд на перспективи в будь-якій ситуації. Спроба використати несподівано надані можливості може бути доволі ризикованою. Ризик, навіть виправданий і зважений, через брак рецептів на всі випадки життя органічно пов'язаний із можливістю помилки.

За ймовірнісного характеру Всесвіту не може бути інакше, тому не слід боятися мрій, і якщо вони реальні, то неодмінно допоможуть знайти дороговказну зірку й майстерно розв'язати проблему.

Що робити з помилками? Несподівані помилки траплятимуться у житті, а отже не варто їх боятися. Згідно з давньоарійською філософією, людина, зрозумівши, що припустилася помилки, мусить проаналізувати причини та наслідки, аби уникнути невдач у майбутньому, та намагатися перетворити недоліки на переваги, а поразку — на перемогу.

Проблема полягає не в тому, що люди припускаються помилок, а в тому, що тиражують їх. Як наслідок, засвоївши уроки поразок, слід відмовитися від усього, що з ними пов'язано. Оскільки Всесвіт інертний, любов до наслідків своїх помилок є одним із його виявів, тому не варто за них чіплятися. Завдання інертності насамперед полягає в тому, щоб служити опорою під час руху до вибраної мети.

З погляду давньоарійської філософії, помилки та перешкоди, що трапляються в житті людини, слід розглядати як сигнал про потребу скоригувати свою позицію з огляду на нові обставини. Враховуючи цей чинник, людина здобуде нову точку опори й нові можливості для досягнення успіху. Не дивно, що мудреці Стародавнього Китаю рекомендували радіти перешкодам.

Складіть продуманий план. Обравши чітку мету, потрібно скласти ґрунтовний план її досягнення. Потім методично, не впадаючи в догматизм, керуючи заздалегідь спланованими чи виявленими під час роботи змінами, реалізовувати на практиці його пункти. План має бути доволі гнучким, аби можна було використовувати нові несподівані можливості. І, звісно, залишати свободу для розумної творчості, оскільки це не заважає, а лише посилює потенціал перетворень.

Без вагомих причин від грамотно розробленого плану відмовлятися не варто, інакше неминучою стане рутинна. Сила дрібниць — у їх колосальній кількості, і якщо людина не має чітко і кінцевої мети р у ж у во н її легко поглинуть.

Інертність Всесвіту, безумовно, потребує подолання. Оскільки у Всевишнього немає проблем з організацією самоспоглядання, людина повинна починати потрібні дії тоді, коли з'явиться розуміння, як їх виконувати. А до цього моменту слід осмислювати своє завдання за допомогою позитивних емоцій, налаштовуючись на реалізацію свого призначення. Згідно з давньоарійською філософією, обов'язково настане момент, коли думка покличе людину вперед, і вона чітко зрозуміє, як потрібно діяти. Цілеспрямовані кроки, хай і не одразу, почнуть структурувати все, що людину оточує, так, як вона це уявляє.

Перша проблема полягає в подоланні інерції. Однак, людина пам'ятаючи про те, для чого прийшла в цей світ, мусить запитати себе: "Якщо я не виконаю свою першоідею, хто це зробить за мене?" Звісно, можна відмовитися від свого призначення в будь-якій ситуації. Котитися вниз легко, бо проблем завдяки інерції навколишнього світу не виникає, проте зрештою постане запитання: "Для чого й заради чого надано життя?" І якщо людина не відповість на нього правильно, то вийде, що витратила свої роки даремно, у кращому разі — у пустих розмовах про плани й наміри.

Щоб таких проблем не виникало, слід узяти за принцип висловлювання грецького філософа Езопа: *"Якщо це можна зробити, то немає чого*

на це витратити слова". І лише зробивши, людина дізнається, в чому полягає істинна свобода — у самореалізації задля загального розвитку. Виконуючи свій обов'язок, ми "пізнаємо істину (першоідею, що породила людину), і істина зробить нас вільними" (Іоанн, 8:32). І це єдина мета, заради якої варто жити й до якої варто прагнути.

Ніколи не пізно розпочати виконувати свій обов'язок, пам'ятаючи водночас, що Всевишній постійно займається самоспогляданням, і голографічно проєктувати цей процес на своє життя. Оскільки Всевишній самодостатній, людина теж повинна шукати опору всередині себе. Зважаючи на обмеженість можливостей усього у Всесвіті, слід розраховувати лише на себе, відтак життя все розставить по своїх місцях.

Долаючи обмеженість своїх можливостей, людина щось робитиме лише тоді, коли відчує у цьому потребу. Виходячи з цього принципу, потрібно структурувати своє оточення, примушуючи його більше звертатися за допомогою до себе, ніж навпаки, бо такий підхід має певні переваги.

Робота в команді

Людина, зрозумівши, яка допомога їй потрібна для виконання завдань, може обрати команду чи організувати її самостійно. Це має бути об'єднання однодумців, які виконують реальні справи, інакше час витратиться на марні суперечки й нісенітниця через вичерпаність тематики, що часто переходить у з'ясування стосунків.

Перевага команди однодумців, кожен з яких є професіоналом у своїй справі, полягає в посиленні можливостей кожного учасника. Якщо всі члени колективу взаємно доповнюють один одного і між ними діють умови еквівалентного обміну, то спільнота може влаштовувати загальне обговорення проблем, які її хвилюють, або "мозкові штурми".

Тільки об'єднані виконанням спільної мети однодумці-професіонали здатні сказати правду і в разі успіху, і в разі поразки. І тільки вони, критикуючи, запропонують плани виходу з кризових ситуацій, і тільки їхня віра в колеґ буде справжньою. Саме вони, а також чесні й політично не заангажовані фахівці за потреби допоможуть провести ґрунтовну й зважену експертизу обраного до виконання проєкту.

Щоправда, вони теж можуть помилятися, і їхня думка за юм не о б'язко ю має бути вирішальною. Якщо людина впевнена у своїх розрахунках, то має шукати відповідь на невирішені питання й знаходити спосіб реалізувати задумане, і тоді успіх буде неминучим.

З тими, хто нічого реального не робить і не зорієнтований на конкретний результат, не варто підтримувати відносини. І, враховуючи обмежені можливості, не варто їм допомагати, хоча саме такі люди найчастіше просять по допомогу й намагаються потрапити до однодумців. Це не означає, що ніколи нікому не слід допомагати, усе залежить від специфіки моменту, але потрібно усвідомлювати, наскільки допомога іншим сприятиме прогресу Вищого Промислу. Інакше виділені людиною ресурси будуть витрачені даремно, бо ефективно допомогти можна тільки тому, хто працює на конкретний результат і прямує до конкретної мети.

Ймовірно, що спочатку доведеться увійти до вже сформованого колективу не на перших ролях. Головне, щоб проведений у ньому час допоміг людині реалізувати свої плани. Проте згодом вона може або очолити цей колектив, або зрозуміти, що потрібно мати власну команду, згуртовану для досягнення спільної мети.

Очоливши певний колектив, людина буде вимушена сприймати його як систему. Ставлячи завдання перед її окремими елементами, слід судити про успіхи виконавців за кінцевим результатом. Інакше кажучи, організовуючи між елементами системи еквівалентний обмін, наприклад, за допомогою методу внутрішнього госпрозрахунку, без зайвої потреби не варто вдаватися до всіх подробиць їхньої роботи. Якщо успіх усіх однодумців у команді безпосередньо залежить від успіху кожного, то будь-хто на своєму місці краще бачить, що треба зробити й прагне виконати завдання оптимально, враховуючи його поточну специфіку.

Безумовно, за інших рівних умов завжди потрібно берегти свою команду та пам'ятати, що без людей будь-яке ресурсне забезпечення, зокрема й гроші, нічого не варте.

Виявляйте душевну твердість. Життя влаштоване так, що через антиномічність Всесвіту будь-яку справу розпочати легше, аніж закінчити. Через це осяяння, що допомагає розв'язати певну проблему, може трапитися тоді, коли людина зневіриться, вирішить облишити розпочату справу та більше до неї не повертатися.

Для подолання таких перешкод у людини, яка виконує свій обов'язок, окрім інтелекту, має бути тверда воля завершити справу. Тільки завзятість і максимальна концентрація зусиль, спрямованих на досягнення мети, приводять до успіху.

Завзятість є головним елементом успіху. Будь-яка успішна діяльність, як свідчить не-

упереджений аналіз, була здійснена на 99% завдяки енергійності та наполегливості людини, і тільки 1% припадав на решту чинників. З погляду витрат це коштуватиме недешево, однак чи є сенс жити в гонитві за дешевиною? Щоб упевнено й постійно перемагати, слід бути гідним перемоги, та й життя занадто відповідальна річ, аби витрачати його на дурниці.

Визначившись і з покликанням, і з поточними цілями, людина має планомірно виконувати пункти свого плану, виявляти тверду волю до перемоги, і тоді результат, а також можливості його досягнення, принесуть задоволення. Голографічно відбиваючи самодостатність Всевишнього й неминучість настання кінця світу, слід зберігати спокій, стикаючись з інертністю навколишнього світу й виявляти волю у виконанні поставленого завдання.

Безсумнівно, досягти всіх намічених у житті цілей через різноманітні обставини неможливо. Однак якщо людина залишить про себе та свої справи добру пам'ять, завжди знайдуться, хай і не відразу, ті, хто все закінчать.

З численними труднощами, внаслідок обмеженості можливостей усього у Всесвіті, хоч би раз у житті стикається будь-яка людина, чийм би сином, онуком, родичем вона не була. Всі плани й наміри руйнуються тоді, коли людина втрачає волю до подолання перешкод, що виникають на її шляху й гальмують рух уперед. Якщо так станеться, ніхто, крім самої людини, не допоможе. Слід бути вірним меті та мрії, не здаватися, чинити опір долі та обставинам. Як зазначають англійці, у війні можна програти всі битви, окрім останньої. Тому в особливо важкій ситуації, здаючи позиції в обмін на потрібний для підготовки до рішучої битви час, слід зробити ставку на останні зусилля.

Свого часу Марк Туллій Цицерон захоплювався залізною волею Луція Корнелія Сулли, яка допомагала йому будь-яку скрутну обставину повернути на свою користь. Не факт, що кожна наполеглива й вольова людина обов'язково увійде до історії, але не можна виключати, що з часом хтось скаже і про неї такі слова.

В особливо тяжкі моменти не можна навіть припускати думки про негативне, адже вона має властивість матеріалізуватися. Боротися з чорними думками просто, слід лише змінити фокус. Песиміст, який стверджує про наполовину порожню пляшку, відрізняється від оптиміста тільки тим, що той вважає пляшку наполовину повною. Звісно, заноситися у хмари не варто, але,

навіть реалістично оцінюючи ситуацію, потрібно знаходити в ній позитивні моменти. Причина задоволеності, щастя й нещастя міститься передусім в людині, точніше, в її голові, а не в тій меті, якої вона прагне досягти.

Інші чинники успіху

Окрім зазначених чинників успіху, є й інші, що не перетинаються із суто робочими інтересами людини, яка виконує реальне завдання.

Особисте життя. Поза сумнівом, особисте життя є чинником, що суттєво впливає на успіхи й невдачі на життєвому шляху. На жаль, ідеальний шлюбний союз трапляється вкрай рідко, тому обручка на пальці часто перетворюється на ярмо на шії.

Гучно заявляючи про любов, деякі жінки прагнуть перетворити сімейне життя на джерело фінансування своїх запитів. Маскуючи ці підступні плани розмовами про прагнення до щастя, вони не розуміють головного, адже щастя полягає в умінні бути задоволеним із того, що маєш. Такі супутниці не лише не дають можливості виконувати свій обов'язок, а й жити чесно.

Що робити в такій непростій ситуації? Передусім варто запам'ятати, що найдорожча річ у світі — це власна дурість, тому що за неї, як зазначав Отто фон Бісмарк, доводиться дуже дорого платити.

Часто виходить так, що, ігноруючи особисте життя, людина здатна зосередитися на виконанні свого обов'язку. У такому разі щонайменше можна уникнути будь-якої шлюбної диктатури, а вже досягнувши мети, стати предметом культу у жінок.

Взаємодія з оточенням. У відносинах із будь-якими людьми, виходячи зі специфіки ситуації, слід діяти по совісті й не чинити з іншими так, як не бажаєш собі.

Можливо, що під час виконання свого обов'язку людині доведеться очолити організацію, політичний рух чи партію. У цьому разі слід зовні не виявляти сумнівів чи коливань при ухваленні певного рішення, а ухваливши, не кидатися з одного боку в інший. Справжньою важливішою за слова, і за невпевненим у собі лідером люди не підуть, адже частина з них чітко усвідомлює обмеженість своїх можливостей і хоче бачити в очільнику ідеал. Звісно, люди підуть за тим, хто твердо знає, чого прагне. І особливо легко колектив сприймає підпорядкування не тоді, коли майбутній керівник на нього грубо претендує, а коли бере на себе відповідальність за розв'язання важливих питань, які люди не можуть вирішити самостійно.

Проте будь-який очільник має пам'ятати, що його оточуватимуть люди, які насамперед зацікавлені у вирішенні своїх внутрішніх проблем егоїстичного характеру, часто ще й психічно нездорові. Тому слід критично ставитися до їхніх пропозицій, за винятком тих, кому можна довіряти беззастережно. Сприймаючи інформацію, варто визначитися, наскільки вона відповідає дійсності та чи відповідає їй взагалі. Крім того, будь-який вплив слід також розважливо розглядати крізь призму виконання свого обов'язку.

Щоб людина всебічно й професійно зростала, доцільно здійснювати інтелектуальний розвиток в кількох галузях.

Будьте ощадливими та обачливими. Маючи гроші, можна придбати будь-які товари на ринку, реалізувавши сприятливу можливість, що несподівано виникла або компенсує негативні сподівання. Через обмеженість можливостей людини гроші є потужним інструментом, що допомагають виконувати свій обов'язок, тому у фінансових витратах слід бути ощадливим.

Успішне виконання свого обов'язку неможливо без міцного здоров'я. Слід дбати про себе, вести здоровий спосіб життя та без особливої потреби не піддавати організм випробуванням. Корисно практикувати лікувальне голодування, якщо немає протипоказань.

Майже всі хвороби спричиняє стрес чи тривалий поганий настрій. Безперечно, певну роль відіграє й генетична схильність, але саме нервові зриви значно посилюють початок чи перебіг хвороби.

Тільки усвідомлення правильного виконання свого обов'язку може надати стійкий душевний спокій. Потрібно залишатися врівноваженим у будь-якій ситуації, уникати стресів, які за допомогою адреналіну стимулюють руйнівні для організму процеси.

Аналогічні наслідки для здоров'я мають і різноманітні стимулятори. Чи варто скорочувати і так не дуже довге життя? Звісно, ні, тим більше, що стійкого гарного настрою, який є умовою продуктивної праці, можна досягти й суто внутрішніми силами. Подібне відчуття надає норадреналін, що перетворюється на адреналін лише в разі небезпеки та інших стресів.

З позиції ДАФ, немає нічого ганебного у прагненні до високих заробітків. Важливо, щоб це не суперечило першоїдеї й не заважало її виконанню. Це стосується нечесних заробітків і слід пам'ятати, що диявол тільки обіцяє золоті гори, але завжди розплачується розбитим череп'ям.

Потрібно стримувати пожадливість та прагнення до збагачення, адже справі це лише на користь. Та й усіх грошей, необхідних для численних потреб, не заробиш. Подібний стиль життя, зрештою швидко перетворюється на прагнення задовольнити деградаційно-паразитарні потреби, висотує й підриває життєві сили, потрібні для досягнення головної мети.

І, нарешті, ніколи не слід забувати про те, що, згідно з ДАФ, концептуальна влада є авторитарною за характером. Як наслідок, якщо людина не виконує свого обов'язку, її лише використовують.

Висновок

Для збереження життя й порятунку планети людству потрібно змінити мислення й спрямування своїх думок. Усі шукають високого сенсу в житті та смерті, у праці та коханні, у боротьбі та стражданні, "весь час схоплюючи нитку долі, подій, щоб жити, думати, відчувати, любити, робити відкриття...", воліючи бути не активним, а пасивним учасником шляху під назвою "життя". Заручники важливих дат, люди не повинні забувати, що кожен рубіж — це наближення до межі, де збираються всі рахунки долі.

Можна не замислюватися, як прожито роки, виокремлюючи з них важливі для кожного події, наповнюючи перелік досягнень і втрат. Можна взагалі заплющити очі й вдатися до самозабутнього почуття щасливого плину часу, поринаючи у стихію літургійного життя, здатного надати радість, однак лише доти, доки не відчиняться двері з написом "вихід". І тоді все, що вважалось важливим і серйозним, стане маленьким і смішним, лущинням марноти марнот, а уявні здобутки та успіхи перетворяться лише на каміння добрих намірів, якими вимощено дорогу до пекла.

Настав час, коли суспільна свідомість має навчитися сприймати реальність як суть відмінностей між західним проектом (у формі глобалізації) і слов'яно-православним проектом (як відродження духовності). Творець теорії цивілізацій М. Данилевський ще в ХІХ ст. з'ясував, що відмінна риса західної цивілізації — це насильство й ставлення до національності як до зайвої ланки в еволюції людства.

Натомість відмінною рисою слов'янської цивілізації є миролюбність і визнання, що національність є важливою ланкою в еволюції людства, яке має свою ідею та своє завдання в його розвитку. У ХХІ ст. стало зрозуміло, що західний цивілізаційний проект у форматі глобалізації по-

американськи націлений на розвиток людства як одноманітної єдності. Для досягнення цієї одноманітності насаджується влада грошей під виглядом боротьби за свободу, демократію й права людини. Розгорнуто справжню війну цивілізацій, під час якої знищуються суверенні держави й народи.

Нині перед людством постало завдання створити й реалізувати проект подальшої еволюції, який становив би альтернативу програмі глобалізації, проект, що передбачав би єдність різноманіття й був спрямований не на руйнування, а на творення, не на війну, а на мирну співпрацю та співдружність цивілізацій. Основні засади такого проекту подальшої глобалізації людства викладено у працях академіка В. Вернадського та А. Федотова — творця глобалістики як науки про основи земної керованої цивілізації.

Академік В. Вернадський бачив майбутнє людства в гармонійному розвитку з природою та Космосом. Він вважав головним призначенням людини розвиток Розуму й розумної достатності у споживанні матеріальних благ. Прагнув замість нав'язуваного Заходом "суспільства споживання" створити "суспільство знань" і розвивати людство як живий натхненний організм, а не соціальний механізм з одноманітними біороботами.

Насамкінець наведемо пророцтво данського астролога М. Генделя (1865—1919), яке він сформулював понад століття тому щодо слов'янської цивілізації: *"Зі слов'ян станеться народ, який утворює останню із семи підрас Арійської Епохи. Найвищий Втаємничений з'явиться публічно наприкінці нинішньої епохи, це станеться тоді, коли досить велика кількість пересічних громадян побажає цілком добровільно підкорятися такому Вождєві. Саме так створиться ґрунт для появи Нової Раси. Зі вступом Сонця у знак Водоля... Слов'янська Раса загалом досягне міри духовного розвитку, яка піднесе її набагато вище за нинішній стан. Симфонія буде основним чинником у здійсненні цього, бо на крилах Симфонії гармонійна душа може летіти до самого трону Божого. Чого звичайний інтелект досягти не може. Слов'янська цивілізація буде великою та радісною, бо вона народиться з глибокого горя та невимовних страждань"*¹.

(Далі буде)

Надійшла до редакції 5 вересня 2024 року

¹ Гендель М. Космогоническая концепция Розенкрейцеров. 1911. Т. 2. С. 62—63.